DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 9den MEI, 1829. N. 19

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe William Lee.

COLUMBIA.

Byzonderheden van den neerlaag der Peruanen te Saraguro op den 12den Feb.

Republiek van Columbia.—Opperbevelhebberschap van het departement des Equators.—Quito den 24sten Feb. 1829.

Aan den Heer Gouverneur der provintie Imbaburo.

Zyne Excellentie de Opperbevelhebber Antonio José de Sucre schryft my uit Oña onder dagteekening van den 13den dezer, hetgeen volgt:

"Gisteren schreef ik U uit myn hoofdkwartier te Paquichapa, dat er zich aldaar bevonden Commissarissen van Columbia en Peru, welke sedert den 11den dezer over de voorwaarden eenes vredes traktaat onderhandelden. Ik heb tevens aangemerkt dat de onderhandelingen zonder uitwerking zullen blyven, wegens de overdrevene vorderingen der Peruanen. Tegen den avond heb ik twee mededeelingen ontvangen: de eene vermeldende dat de vyand met zyne gewone kwade trouw der gelegenheid van de byeenkomsten gebruik gemaakt heeft om op onzen regter vleugel by den weg van Yunquilla naar Jiron, aantevallen; en om dit zyn oogmerk schuil te houden, bleven er twee of drie battaljons in Saraguro. De andere dat eene ligte vyandelyke kolonne het hospitaal van Cuenca, niettegenstaande deszelfs sterken tegenstand, ingenomen heeft.

"Ik heb de noodige maatregels genomen om ons door eene rugwaartsche beweging op dit standpunt te stellen van waar wy den vyand in zynen marsch tegenstand kunnen bieden; en heb terzelver tyd den Opperbevelhebber van het leger gelast om des nachts de voortgetrokkene posten van den vyand aantevallen ten einde daardoor eene afwending te maken. De Heer Generaal Flores kwam dit alles voor en belastte den Generaal Luiz Urdanetta met de uitvoering daarvan.

"Te middernacht vertrok deze uit onze legerplaats met de kompagnie grenadiers van het battaljon Cauca, de 4de kompagnie van het battaljon Caracas en 20 man van Yaguachi welke vooruit getrokken waren. De brug van de rivier Saraguro was byna vernield; zy waren genoodzaakt dezelve met de grootste moeite overtetrekken en somtyds doortewaden om de voortgetrokkene posten van den vyand onverwachts aantevallen. De vyand werd verrast en nam de vlugt, achterlatende twee kompagnien, op eene hoogte welke de rivier bestrykt, om zynen terugtogt te bedekken.— Deze, met dezelfde onverschrokkenheid door de 20 man Yaguachi onder het bevel van kolonel Leon aangevallen zynde, werden insgelyks verslagen en vervolgd tot omtrent den afstand van een half myl van Saraguro. Op dit tydstip werd onze krygsmagt versterkt met de eerste bevelhebber Cumacaro, die toen de chef van den dag was, en patrouilleerde het veld met een piket ruitery van het tweede regiment Huzaren.

"De generaal Urdaneta bleef de Peruanen vervolgen tot op Saraguro, hy trok vooruit met de 20 man van Yaguachi, welke de twee vlugtende kompagnien achtervolgden, en haalde dezelven in op de plaza major met twee battaljons Peruaansche troepen, het eerste en achtste van het regiment Ayacucho, sterk 1300 man. Hy viel hen aan met die onverschrokkenheid welke de Columbiaansche troepen onderscheidt. De vyandelyke troepen boden een kleinen wyl tegenstand, maar welras, door derzelver officieren verlaten zynde, werden zy volkomen verslagen. Deze roemryke overwinning werd behaald in den morgen van heden, te 1 ure. De donkere nacht liet ons niet toe om den vyand met hevigheid te vervolgen; en aangezien de Generaal Urdaneta zich zonder orders bevond en van onze beweging in den morgenstond wist, zag hy zich genoodzaakt de groote magazynen met levensmiddelen van den vyand te verbranden, benevens deszelfs bagagien, welke hy bykans alles veroverd heeft.

"Deze natuurlyke gebeurtenis in den oorlog heeft veroorzaakt dat er verscheidene huizen van Saraguro in assche gelegd zyn.

"Onze kompagnien trokken terug naar het hoofd-kwartier, en aangezien onze aantogt noodzakelyk was, werd de kolonel Luque gedetacheerd met 200 soldaten welke eenige krygsgevangenen maakten, het overschot der veroverde goederen verbrandde en zich welhaast met ons leger zal vereenigen. Hy berigt dat hy twee stukken geschut vernield, zeventig dragten krygsbehoeften onbruikbaar gemaakt en 200 muilezels opgebragt heeft en dat hy in staat is vyf honderd optebrengen. Hy heeft de neerlaag der twee battaljons voltooid, waarvan een gedeelte naar Loja en het andere naar Papaya gevlugt is. Het grootste gedeelte der uitrusting van den vyand is in onze handen gevallen of vernield.

"Daar de twee kompagnien, de grenadiers van het battaljon Cauca en de vierde van Caracas niets anders gedaan hebben dan den aanval te ondersteunen, zyn wy de overwinning geheel verschuldigd aan de 20 *soldaten van Yaguachi*, die twee battaljons Peruanen verslagen, byna al de artillerie van hun leger en eene menigte van hunne bagagien veroverd en boven alles hunne troepen volkomen gedemoraliseerd hebben.

"De kolonel Luque is nog niet by het leger teruggekomen, waardoor wy van de verdere behaalde voordeelen kunnen berigt worden. Het leger blyft steeds in aantogt om den vyand tot een gevecht te dwingen, indien hy den moed bezit. Van alle krygsgevangenen vernemen wy dat de Peruanen zich verschoonen willen en over den weg van Jiron zich van de regter Cordelliës van Cuenca meester te maken, ten einde in die standpunten de inwoners altyd te kunnen verontrusten en gemeenschap met Guayaquil te houden."

Ik heb het genoegen U dit alles ter kennisse te brengen en verzoek om zoo schielyk mogelyk my de generale order van Z. E. te zenden, waarby eere en premien toegewezen worden aan de helden die zich het meest gekweten hebben in dat roemryk gevecht.

Ik heb de eer te zyn,

JUAN ANTONIO TERAN.

Byzonderheden van den neerlaag, geleden door de Peruaansche armee, onder het bevel van Generaal Lamar, op den 27sten Feb. te Portete.

Republiek van Columbia.—Intendentschap van het departement des Equators.—Quito den 4den Maart 1829.

Aan den Heer Gouverneur der provintie Imbaburo.

Z. E. de Opperbevelhebber van het Zuiden schryft my onder dagteekening van Portete den 27sten Feb., hetgeen volgt:

Myn Heer Generaal!

"Gelyk ik U gisteren schreef, vertrokken wy te 2 ure des namiddags met het leger, van Narancai en zonder ons gedurende den nacht optehouden, kwamen wy met het aanbreken van den dag alhier aan met drie battaljons en een eskadron. Hier stootten wy tegen de afdeeling van den Generaal Plaza, op eene zeer sterke standplaats; wy vielen dezelve hevig aan en ondervonden meer tegenstand dan wy verwacht hebben, doch na twee uren stydens werd dezelve volkomen verslagen. De Generaal Plaza met bykans al zyne hoofd officieren, eene menigte krygsbehoeften, &c. vielen in onze handen; kortom het Peruaansche leger is door eene beslissende overwinning geheel en al vernield. Wy hebben vele gekwetsten bekomen, doch zeer weinig dooden. Over het algemeen hebben onze drie battaljons zich uitmuntend gedragen; maar de Generaal Flores die het leger heeft aangevoerd, heeft zich zeer onderscheiden.

"Ik ben bezig om de andere korpsen alhier te doen verzamelen ten einde met dezelven de krygsverrigtingen te kunnen vervolgen. Generaal Lamar bevindt zich in Jiron met vier battaljons en vyf eskadrons, zynde het overschot van zyne heirmagt, welke uit zeven duizend zeven honderd man bestaan heeft en binnen Columbia is gevallen. De overwinning van heden heeft byna den veldtogt ten einde gebragt."

Ik heb het genoegen U deze roemryke gebeurtenis mededeelen, &c.

IGNACIO TORRES.

WY Directeur ad-interim in Rade van Policie van de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal sommige personen, dewelke genoemd zyn op de lyst die ter gebruikelyke plaatse zal worden aangeplakt, als nog in gebreken zyn gebleven opgave van hunne eigendommen en bezittingen te doen.

Zoo worden al de genen dewelke op de voormelde lyst genoemd zyn, by deze gewaarschouwd, dat wanneer zy al verder verzuimen binnen den tyd van veertien dagen sedert de afkondiging dezer aan hunne verpligting omtrent de aangifte van hunne eigendommen en bezittingen, ingevolge de Publicatie van Directeur in Rade dd. 10den Maart 1828 te voldoen, de opname of waardering hunner eigendommen naar gelang dat zulks zal bevonden worden te behooren of noodig te zyn, van Gouvernements wege, ten hunnen kosten zal geschieden; onverminderd altyd de pœnaliteit by het 8ste artikel der bestaande wet op het stelsel van belasting, ten aanzien van verzuim van aangifte bepaald en bereids door hen verbeurd.

Gearresteerd op Curaçao den 7den Mei 1829, het 16de jaar van Zyner Majesteits Regering.

De Directeur ad interim in Rade voormeld,

(*w. g.*) RAMMELMAN ELSEVIER.

In kennisse van my,

(*w. g.*) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Curaçao den 8sten daaropvolgende.

(*w. g.*) W. PRINCE, Sec.

WAARSCHOUWING.

OP verzekering van den Stads Chirurgyn dat de SARDYNEN of SARDIENTJES gedurende de maanden MEI, JUNY, JULY en AUGUSTUS gemeenlyk vergiftigd zyn, acht de ondergeteekende het zynen pligt tegen het gebruik daarvan een iegelyk te waarschouwen.

De Commissaris,

J. B. GRAVENHORST.

Commissariaat van Policie den 1sten Mei 1829.

BEKENDMAKING.

ALS daartoe geautoriseerd zynde, brengt de ondergeteekende ter kennis van het publiek dat de Vadem Brandhout van het eiland Bonaire die voorheen van wegë het Bestuur verkocht werd voor Vyftien Guldens, thans te bekomen is voor Twaalf Guldens.

De Boekhouder Controlleur,

J. PH. BOSCH.

Den 30sten April 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 8sten Mei 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 14½ Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,

De Secretaris van hetzelve,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 8sten Mei 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Mei zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 35 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 30 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,

De Secretaris van hetzelve,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

LOTERY.

DE Commissarissen van de Particuliere Lotery tot dus verre geslaagd zynde in den verkoop van een groot gedeelte Loten, hebben reden te gelooven, dat zy in staat zullen zyn om de Eerste Klasse in deze maand te doen trekken; zy verzoeken danrom vriendelyk aan al de genen die hunnen wensch geuit hebben, of verder geneigd mogten zyn, om in dezelve Lotery te spelen, zoo spoedig mogelyk hunne loten te komen aankoopen.

Den 1sten Mei 1829.

WAARSCHOUWING.

EENE Negerin met name LEONORA FRANCISCA, hoog van gestalte, schraal van ligchaam en van middelbare jaren, toebehoorende aan JAYME CARRERAS, thans uitlandig, in den nacht van den 14den op den 15den April d. j. uit de gevangenis onder het Gemeente Huis alhier, waarin zy op verzoek van haren voornoemden meester gehouden werd, ontvlugt zynde, wordt by dezen elk en een iegelyk ten serieuste gewaarschouwd, tegen het herbergen of ophouden van dezelve Slavin op eenige wyze hoegenaamd, zullende by ontdekking naar de bestaande wetten ten strengste tegen de zoodanigen die hare voortvlugtigheid in het minst mogten begunstigen, geprocedeerd worden.

Aan degenen daarentegen die haar opvatten en ter Commissariaat van Policie opbrengen of die haar verblyf plaats opgeven of aanwyzen zoodanig dat zy in handen der Policie geraakt, zal eene belooning van ƒ30.— worden uitgereikt.

De Commissaris van Policie,

Mr. J. B. GRAVENHORST.

Commissariaat van Policie den 30sten April 1829.

TE KOOP.

Twee Stellen Wisselbrieven groot

£ 114. 16. 4.

„ 250. 0. 0.

getrokken op Zyne Brittanische Majesteit's Ministerie voor de Marine, dertig dagen na zigt. De genen die verlangen dezelven te bekomen, kunnen zich met beslotene Biljetten op Maandag den 11den dezer uiterlyk te 12 ure addresseren ten Pakhuize van den ondergeteekende en de hoogste premie aanbieden.

G. F. LENZ.

Curaçao den 9den Mei 1829.

FOR SALE.

Two sets Bill of Exchange

£ 114. 16. 4.

„ 250. 0. 0.

at 30 days sight on His Majesty's Navy in London.— The tenders to be received on Monday untill 12 o'clock at the Store of

G. F. LENZ.

Curaçao May 9, 1829.

DE genen die genegen mogten zyn de volgende leverantien ten behoeve van Z. B. M. Fregat Barham per contract aantenemen, namelyk:—van omtrent 420 Pond Versch Rund Vleesch, omtrent 550 Pond Versch Brood en omtrent 450 Pond Scheeps Brood dagelyks, kunnen zich met beslotene biljetten uiterlyk op Woensdag aanstaande vóór 12 ure, addresseren ten Pakhuize van

G. F. LENZ.

Curaçao den 9den Mei 1829.

Wanted to Contract.

THE daily supply of about 420 Pounds Fresh Beef of the best quality, about 550 Pounds Fresh Bread, as also about 450 Pounds Sea Biscuits for the use of H. B. M. Frigate Barham. Sealed Tenders to be sent in untill Wednesday the 13th instant at 12 o'clock at the Store of

G. F. LENZ.

Curaçao May 9, 1829.

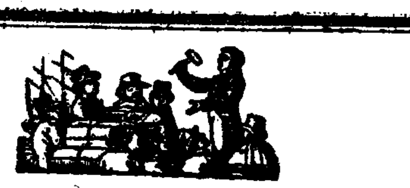
Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

J C Curiel	G C Schaltsz
E Curiel jr.	D Simon
D Curiel	J A Jesurum
Leah Curiel	J De Meza
M C Isiera	Ths. Stoltsz
E Penalo	M J Tornie
J Russell	J Calvo
D A De Lima	M Salomon de Crasto
A C Henriquez	M Delvallie
Dorothea Wys	D Walker
Maria M. Henriquez	J Colman
M J Simon	C A Zeppenfeldt
J C Jandroep	J T Altuna
P Danies	J W Tornie
D. De Graaf.	Price
J H Luydens	Ziegler
HSchorrenbergh	Demeza & Sons
J Monsanto	M D Schotborgh
J R Mirande jr.	Merian L Maduro
M Jusurum	Capt. Rariches
E J Henriquez	L S Henriquez

Curaçao den 9den Mei 1829.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

PUBLIEKE VERKOOPING.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als speciale gemagtigden van den Heer M. G. HOYER, zullen op Woensdag den 27sten dezer by Publieke Opveiling op voordeelige conditien doen verkoopen: eene Plantagie genaamd ZORGVLIED, gelegen in de West Divisie, Eerste District, als mede een party Slaven, behoorende aan genoemden Heer M. G. Hoyer.

W. PRINCE.

G. VOS, J. z.

W. G. HOYER.

Den 1sten Mei 1829.

ADMINISTRATION DES RELATIONS UNIVERSELLES,

Dirigée par M. FOURNIER, *Jurisconsulte, rue de la Michodière, No. 4, à Paris.*

LES besoins toujours renaissants d'un bureau central, où l'on pût s'adresser avec confiance, pour obtenir des renseignemens, tenir la correspondance, et faire opérer les recouvremens de toute nature, sur les points principaux des deux mondes, ont donné l'idée de l'établissement des relations universelles.

L'Administration bien pénétrée de l'étendue de ses obligations, s'est appliqué d'une maniere toute particuliere à se former partout des correspondants aptes aux affaires, probes, actifs, et intelligents; après bien des années de soins et de persévérance, le succés a couronné ses tentatives, cette tâche importante une fois remplie, les difficultés presqu' insurmontable, qui semblaient s'opposer à ce qu'un Français, un Européen recouvrât ses droits dans des contrées lointaines, sont applanies: Désormais, en quelque lieu connu de l'univers voulut on obtenir des papiers, des renseignemens, des recouvremens, ou liquidations, il suffi a d'adresser à l'administration des relations universelles une note bien détaillée, appuyée de toutes les piéces justificatives de l'objet que l'on réclame, pour recevoir sans déplacement, sans démarches et sans retard, une solution certaine.

ATTRIBUTIONS: Consultations de droit Français et Etranger.—L'Administration se charge pour *Paris La France, les Colonies,* et *l' Etranger,* de tout ce qui a apport aux affaires Judiciaires, Commerciales, ou Administratives:—aux liquidations de sociétés, de successions;—aux comptes, partages;—aux faillites:—aux gestions, hypothèques, dégrèvements et ventes de biens immeubles;—aux acquisitions et aliénations de rentes, actions ou valeurs sur particuliers ou sur l'Etat;—aux pourvois en cassation et au conseil d'Etat;—aux liquidations d'indemnités d'émigrés et de colons de St. Domingue;—aux réclamations à former aux ministères et aux chambres, &c.

CONSEIL: Les pièces et documens qui accompagnent les réclamations dont on charge l'administration sont soumis immédiatement après leur réception dans les bureaux à un conseil composé de Jurisconsultes éclairés et instruits; par ce moyen, on évite au réclamant, si sa demande n'est pas suffisamment justifiée, les lenteurs, les inquiétudes, les frais et une poursuite inutile.

COMPTABILITE: L'emolument attaché aux soins et aux démarches de l'administration est modique et est proportionné à l'importance et aux difficultes de l'affaire confiée.

Pour les affaires qu'elle pourra surveiller par elle même à Paris et les environs, l'administration s'est imposée le devoir de faire tenir dans les premiers jours de chaque trimestre aux personnes qui sont en relation d'affaires avec elle, l'etat detaillé de leur situation respective. Cette maniere de proceder offre aux correspondants le double avantage d'être éclairés sur leur position et d'avoir sous les yeux les moyens de verifier et de suivre les démarches de l'administration.

Le service est gratuit pour les Indigens.

Les lettres et paquets doivent être affranchis.

S'adresser à M. PETERSON, à Nièves, Correspondant de l'Administration.

☞ *Messieurs les Editeurs dans toutes les Colonies sont invités philantropiquement à publier cet avis dans leurs Gazettes.* P.

à Nieves, le 6 Mars, 1829.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEI.

4.	golet Neptune, Haste,	St. Thomas
	bark Mary, Dammers,	Isle d'Aves
5.	golet Geertruida, Levy,	dito
6.	—— Ester La Reyna, Lampe,	Coro
	kotter Michael Samuel, Stephens,	Jamaica
7.	brik Generaal Borgella, Pontilius,	St. Domingo
8.	golet Iliët, Jones,	Aruba

UITGEKLAARD—MEI.

2.	golet Carolina, De Haseth,
4.	—— Cousins, Winfield,
	bark Maria, Fernandez,
5.	—— La Fortune, Barbier,
6.	golet Maria, Rotjes,
	bark Fanny, De Haseth,
	golet Favorite, Agostien,
8.	—— Neptune, Haste,

Op laatstleden Maandag den 4den dezer is Z. B. M. fregat *Barham*, hetwelk volgens onze laatste op het Zuid Oost punt van het eiland Bonaire vast gezeten heeft, binnen deze haven aangekomen. Wÿ vernemen dat de *Barham* op Donderdag is vlot geraakt, doch eenige schade heeft bekomen. Het heeft, zoo men zegt, 37 stukken geschut over boord geworpen. Onze schepen de Pallas en de Courier, welke ter zÿner hulpe naar Bonaire gezeild waren, zÿn mede op denzelfden dag binnen gekomen.

Het is zeer zonderling dat binnen een zeer kort tÿdvak, van de weinige schepen die wÿ het geluk mogten hebben naar onze haven te zien komen, er reeds drie oorlog schepen van verschillende natien het ongeluk gehad hebben van te stranden.—Het eerste is geweest Z. M. korvet Pallas, hetwelk op den 18den October verleden jaar in den mond van de haven door een ongelukkige toeval op strand gezeten heeft; het tweede is het Fransche fregat l'Amazone, ook in den mond van de haven gestrand; en beide zÿn gelukkiglÿk gered geworden door de wel bestierde pogingen van de Heeren Kommandanten en Officieren van de verschillende wapening en den onvermoeiden ÿver en de werkzaamheid der soldaten van het garnisoen en het scheepsvolk. Het derde is de *Barham*, hetwelk ook gelukkiglÿk gered is; en ofschoon de Pallas en de Courier te laat gekomen waren, hebben zÿ echter den noodigen bÿstand verleend en het schip in staat gesteld binnen deze haven te komen.

Ook is er nog onlangs eene koopvaardÿ brik van Greenock naar Maracaybo bestemd, in onze buurt op de Rocas gestrand. Het scheepsvolk en een gedeelte der lading werden gered en in deze haven aangebragt.

Zÿne Excellentie de Vice Admiraal Fleeming is verleden Woensdag aan wal gekomen, bÿ welke gelegenheid er een salout van het Fort Amsterdam is gedaan geworden.

UIT DE ST. CHRITOPHER ADVERTISER VAN DEN 14DEN APRIL.

De laatste berigten wegens den oorlog medegedeeld in de *Glasgow Courier* vermelden dat de Russen offensive krÿgsverrigtingen op nieuw aangevangen en de fortres van Kali, gelegen aan de Donau, aangevallen en stormenderhand ingenomen hebben, met een verlies aan de zÿde der Turken, van 660 man, 5 standaards en 30 stukken geschut. De Russen hebben zich tevens verzekerd van een anderen post, eenige mÿlen verder. Door deze krÿgsverrigtingen zoude de gemeenschap tusschen de Turksche krÿgsmagt te Widdin en die te Silistrie en Schumla ten voordeele der aanvallers afgesneden zÿn geworden.

DE PAUS VAN ROME.

Paus Della Genga stierf op den 10den dezer te Rome, na eene regering van weinig meer dan vÿf jaren. Daar deze potentaten gewoonlÿk gekozen worden door de Kardinalen (die God lasterlÿk verklaren dat zÿ door de ingeving van den Heiligen Geest hunne valsche verkiezing doen) met inzigt om zoo spoedig mogelÿk den zetel wederom vacant te hebben, was hunne regering gemeenlÿk kort, op het hoogst een twaalftal jaren.

Della Genga was van eene goede doch vervallene familie en door niets kenmerkelÿk dan een weinig dweepzucht, voortspruitende uit groote onkunde. Hÿ werd geboren in 1760 en was bÿ gevolg in het 69ste jaar zÿns levens. Sedert zÿne aankomst op den troon en lang vóór dien tÿd was hÿ altÿd ziekelÿk, hetgeen allerwaarschÿnelÿk zÿne bevordering veroorzaakt heeft; en zoo de schandelÿke Kronÿk van Rome mag geloofd worden, dan heeft hÿ erg in zÿne oude dagen geleden voor de gevolgen van jeugdelÿke ongebondenheden.

In zÿn karakter als hoofd der Roomsche kerk heeft hÿ weinig uitgevoerd. Hÿ hield zich druk bezig in zÿn streven om oneenigheden in de Nederlanden te stoken en de Jezuitische magt in Frankrÿk te ondersteunen. Zÿne encyclicale brieven en andere officiele zamenstelsels waren ongebonden in stÿl en zoo verbasterd van taal, dat zÿ eene vergadering van Southcotians zouden mishagen. Bÿgevolg waren zÿ boosaardig tegen den Bÿbel. Waarom of hÿ den naam van Leo aangenomen had, is het onverklaarbaar; die van Asinus zoude eigenschappelÿker geweest zÿn, voor zoo verre zÿn persoon betrof; en zoo hÿ dien naam aangenomen had als eene eerbewÿzing aan den vermaardsten Opperpriester van dien titel, is het onmogelÿk ons van lagchen te onthouden wegens het contrast dat er bestaat tusschen een domme en ongeletterde Pater en een der kundigste geleerden en uitstekendste hovelingen van zÿnen tÿd. Men moet echter bekennen dat Leo XII. schoon geldzugtig, evenwel een eerlÿk man was; hÿ zou zinneloos zÿn, de gene die hetzelfde karakter aan Leo X. wilde toeeigenen.

Men weet nog niet wie zÿn opvolger zal zÿn, doch gelooft dat de Duitsche kardinalen den Aarts-Hertog Rudolf zullen benoemen, maar daar de Italianen eene volstrekte meerderheid in de conclave hebben, zullen zÿ naar alle waarschÿnelÿkheid zorg dragen om een oud afgeleefde suffer aan hunne eigene zÿde van de Alpen te benoemen.—*Standaard, Feb. 21.*

Executie van Wm. Burke, in Edingburg.

Op den 28sten January is William Burke, te Edingburg opgehangen geworden, wegens gepleegde moord, en wel van een zeer zonderlingen aard. Wÿ lezen in de Engelsche nieuwsbladen dat deze man in den loop van slechts een jaar tÿd niet minder dan *zeventien* personen om het leven gebragt heeft. Dit monster heeft handel gedreven met de ligchamen zÿner slagtoffers, als waren zÿ kalveren en schapen.

In het begin van 1828, ging deze onmensch zich ter woon begeven bÿ een zeker persoon met name Hare (die hem in zÿne misdaad geholpen heeft, doch om welke ons onbekende reden vrÿ van straf gekomen is,) in eene straat in de hoofdstad van Schotland, welke weinig door menschen bezocht wordt, dus juist geschikt voor zÿnen handel. In dit huis werden er kamers verhuurd en ongelukkig was hÿ die er binnen trad, levendig kwam hÿ nooit terug.—Zeventien personen, mannen, vrouwen en kinderen, die voor Logies of aangelokt er ingekomen waren, werden dronken gemaakt en dan gesmoord of gestikt en daarna hun dood ligchaam aan een der snÿkamers der stad ter ontleding verkocht, waar zÿ de hoogste markt prÿs kregen. Het is echter zonderbaar dat noch de Professer, (een zeker Dr. Knox) noch de studenten ooit hebben kunnen bemerken dat het onbegraven lÿken waren. Want sommige ligchamen werden van het huis der moordenaars, door de knechts van het Collegie, weinige uren na den dood op de snÿkamer overgebragt, zelfs heeft men eens aangemerkt dat het ligchaam nog stÿf en versch was, juist geschikt ter ontleding; en dat hÿ (Burke) het Collegie met meer zulke moest voorzien. Men vroeg wel eens aan Burke van waar hÿ die lyken haalde, doch met een niets beduidend antwoord hield men zich voldaan.

Even zoo zonderling als zÿne misdaad was tevens zÿn uiteinde. Het is misschien de eenige misdadiger die zÿn leven op het schavot geeindigd heeft, niet alleen zonder eenig medelÿden te verwekken maar midden der luide en stille vervloekingen van duizenden, welke het schandelÿke uiteinde van zÿne schuldige loopbaan bÿgewoond hebben. Te acht ure werd hÿ van het gevangenhuis begeleid naar de executie plaats. Ten minste was er een toeloop van meer dan 20.000 menschen. "Zÿn verhard gemoed" dus luidt het verhaal "zonk waarschÿnelÿk in de gevangenis op het gezigt van het zwarte kleed, waarmede de misdadigers gekleed worden, maar weldra herstelde hÿ zich; en een blik geworpen op een der geregts dienaren, die hem zachtelÿk voortstootte ten einde hem regt onder de galg te plaatsen, toonde aan dat zÿne gemoeds gesteldheid nog niet onderworpen was. Zÿne verschÿning op de platvorm verwekte groote gemoeds bewegingen onder de menigte en het geschreeuw van 'waar is Hare? breng hem uit!' weergalmde met uitdrukkingen van verontwaardiging tegen Burke." Het geschreeuw was zoo luid dat de bÿstanders het gesprek van den veroordeelde met den R. K. geestelÿke noch de toespraak van deze aan den eerste niet hooren konden; het is juist gemeend dat zÿ elkander niet konden verstaan, want men zeide dat zoo een onmensch als hÿ was geene troost van den godsdienst moest hebben.

Een kwart uur na acht waren alle toebereidselen afgeloopen en eene doode stilte heerschtte er. In een ander oogenblik viel de tafel en drie verschrikkelÿke Hurrahs klonken van de groot menigte. De knoop slipte achter den nek van den ellendeling en hÿ worstelde hard eenige oogenblikken lang. Bÿ elke sparteling werden er Hurrahs gegeven.

Het publiek in Edingburgh eischtte dat de leden van het Collegie, waar die lÿken verkocht werden, zoo mede de gemelde Hare teregt moesten gesteld worden; en men is van gevoelen dat die schandelÿke handteering langer dan een jaar geduurd heeft en dat er meer lÿken dan het opgegevene getal, ook door andere monsters, gelÿk Burke, aan de snÿkamers zÿn verkocht geworden.

Doctor Knox en de studenten, wier namen in de belÿdenis van Burke voorkomen, hebben niet over straat mogen verschÿnen; en had de Policie zich niet in bemoeid, dan zoude het jan, hagel Dr. Knox dood geslagen hebben, toen deze voor de eerste maal na de executie op straat verscheen.

Uit het medegedeelde blÿkt het dat de Policie in Engeland lang niet vergeleken kunnen worden met die van andere beschaafde Europesche landen. Hier worden de misdaden voorgekomen, want niets ontgaat het navorschende oog der Policie, daar laat men toe dat de misdaden gepleegd worden, en dan straft men; daarom is het niet te verwonderen dat er in Engeland bÿna meer menschen opgehangen worden dan in geheel Europa.

H. B. Majesty's Ship *Barham*, mentioned in our last, as having struck on the South East point of Bonaire, after throwing over board 37 pieces of cannon and experiencing other damage got clear, we understand, from her perilous situation on Thursday last, and on Monday she arrived in this harbour. On the same day arrived also the Pallas and Courier, our ships which had sailed for Bonaire to render her assistance.

It is very singular in so short a space of time that out of the few vessels which come to our harbour, three vessels of war, each belonging to different government, have had the misfortune to get on shore. The first H. M. Corvette Pallas, unluckly struck at the very entrance of the harbour on the 18th Oct. last year. The second the French frigate L'Amazone, almost on the same spot. Both these vessels were saved by the well directed and joint exertions of the Commandants and Officers of our different corps, together with the zealous labours and activity of the soldiers and sailors of this station. The third is the Barham, which has also been fortunately saved; and altho' the Pallas and Courier arrived too late at Bonaire, they afterwards rendered that assistance, which enabled the ship to come into this harbour.

We may likewise mention that an English brig bound from Greenock to Maracaybo, was wrecked lately on one of the Rocas within the vicinity of our island.—The crew and that part of the cargo saved, were in a few days afterwards brought to this place.

H. E. Vice Admiral Fleeming having come on shore on Wednesday, the Fort Amsterdam fired a salute on the occasion.

FROM 'THE ST. CHRISTOPHER ADVERTISER.'

LONDON, FEB. 19.

The latest accounts from the seat of war, published in the *Glasgow Courier*, state, that the Russians had resumed offensive operations; and had attacked and carried, by storm the fortress of Kali, on the Danube, with a loss, on the part of the Turks, of 660 men, 5 standards, and 30 cannon. The Russians had also secured another post a few miles distant. By these operations the communication between the Turkish force at Widdin and that at Silistria and Schumla, it was thought, would be cut off, to the advantage of the invaders.

FEBRUARY 21.

The German mail of this morning contains some articles relating to the position and proceedings of the armies in the north of Turkey. The plague has broken out at Jassy, but it is hoped that the intensely cold weather (25 deg. below zero) will check its ravages.—This cold suspended all operations, but the people of Bucharest are so much alarmed by the expectation of a visit from the Turks that the people of property are all leaving the town. The Russian army in Wallachia is 45,000 strong. Many changes are making in their chief officers, and count Pahlen, the governor, is recalled.—The negotiations for peace are still indirectly carrying on, but great difficulties interfere.

Prince Polignac the French Ambassador, who was arrived from Paris, had a long interview with the Duke of Wellington and Lord Aberdeen, to-day, which lasted until a few minutes before two o'clock, when the Cabinet Council assembled, and which was attended by nearly the whole of the Ministers. It did not break up until past four o'clock. This as well as the interview between his Grace, Lord Aberdeen and Prince Polignac, were the only topics of conversation in the city this afternoon, for up to this moment the public are still kept in the dark, as to the real object of the Prince's visit to the French capital.

FRANCE.

The *Moniteur* has published a table of the produce of the French revenue for the year just expired. The receipts of 1828 present an increase, in round numbers, of 29,000,000 francs, or nearly a million and a quarter sterling over those of 1827. The *Times* takes the following comparative review of the principal items in the revenues of France and England:—The whole amount of the revenue of France for the year ending Jan. 1, 1829, is 988,093,000 francs, or about 37,500,000*l.* sterling.—Ours was stated at 48,305,322*l.* sterling. A large portion of this French revenue arises from direct imposts on land, houses and professions. This source last year yielded 290,518,000 francs, or more than 11,590,000*l.* while our assessed and direct taxes amounted only to 4,849,302*l.*, the former being nearly a third, and the latter not a tenth of the general produce of taxation in the respective countries. The customs of France present, of course, but an insignificant contribution compared with those of England, as her trade is proportionally less extensive: the produce of the revenue under this head in the former country being only 109,380,000 francs, or about 4,300,000*l.* sterling, while in the letter it was 16,125,118*l.* sterling. The stamps in France are more productive than in England; or, in other words, a proportionably greater taxation is levied under that head, the amount last year in the French budget being 182,-168,000 francs, or more than 7,000,000*l.* while in the English it was 6,666,363*l.* The duties on wine, spirits, salt, tobacco, and other articles, which in England, would come under the head of excise, amounted in France last year to nearly 9,000,000*l.* sterling, while our excise was 18,703,373*l.* The post office revenue in the two countries did not much differ, being in France 30,550,000 francs, or about 1,220,000*l.*, and in England 1,400,000*l.* There is one article in the French budget for a respectable sum, which we should be very glad to see not entirely forgotten in the annual returns of the English revenue—namely, upwards of 30,000,000 francs, or 1,200,-000*l.* for the sale of wood and other produce of the domains of the Crown. It may be proper to add, that the French revenue for last year not only excede that of the previous year by upwards of a million sterling, but transcends the estimate of the Minister of Finance to a similar amount."

DEATH OF THE POPE OF ROME.

Pope Della Genga died on the 10th inst. at Rome, after a reign of little more than five years. As these Potentates are in general chosen by the cardinals (who blasphemously declare themselves inspired by the Holy Ghost in making their corrupt election!) with a view of having the see again vacant as soon as possible, their reigns have been always usually short, averaging on the whole not more than a dozen years. Della Genga was of a good, but decayed family, and remarkable for nothing but a little fanaticism, grafted upon great stupidity. He was born in 1760, and was consequently but in his 69th year. His health since his accession, was precarious, as it had been long before, which was in all probability the cause of his advancement, if the scandalous chronicle of Rome may be credited, he suffered severely in age from the consequences of youthful imprudence. In his character as head of the Romish Church he did very little. He was much occupied in endeavouring to sow discord in the Netherlands, and to support the Jesuit power in France. His encyclical letters, and other official compositions were slovenly in style, and in canting spirit would have disgraced a conventicle of Southcotians. They were of course virulently hostile to the Bible. Why he took the name of Leo it is hard to say—that of Asinus would have been much more appropriate, so far as he was personally concerned; and if he assumed it in compliment to the most celebrated Pontiff of that title, it is impossible not to smile at the contrast thus forced upon us, between a solid and illiterate Padre, and one of the most accomplished scholars, and magnificent courtiers of his day. It is fair, however, to say, that Leo XII. though fond of money, was an honest man; he would be very rash who would give the same character to Leo X.

Who his successor is to be we have not heard conjectured. The German interest among the Cardinals wished, it is said, to appoint the Arch-Duke Rodolph, but as the Italians have a decided majority in the conclave, they will, in all probability, take care to return some decripit dotard of their own side of the Alps.—*Standard, Feb.* 21.

Burke, the Murderer.—This miscreant's body was partially dissected, and exposed to public view for seven hours, in the hall of the College of Edinburgh, Thursday (Jan. 29). The Scotch papers say, that at least 24,000 people pressed in to witness this disgusting spectacle. The phrenologists, of course, are at work: they find out that he possessed the organs of destructiveness, secretiveness, and acquisitiveness, with much other rubbish of the same kind. The organ of *benevolence* also is fairly developed.

It is to be hoped that Burke will not be the only example of retributive justice arising out of the de... of the system of wholesale murder in Scotland. The lowest calculation admits that, within the short period of one year, 17 human beings were slaughtered by Burke and his associates, for the surgical shambles, just as calves or pigs are killed for the market. This calculation is believed to be considerably underrated; and it is suspected the public are far from knowing the full extent of these horrible transactions. But, taking the destruction of human life at the lowest estimate, it must be admitted that the conviction of one of the gang of fiends concerned in this infernal traffic is but a poor atonement to the laws and to society. That Burke was a monster, in whom the human form was united with a ferocity worse than that of a wild beast, cannot be denied; but, unfortunately for the character of human nature, he did not stand alone. Though his sanguinary depravity was so fierce and reckless, yet there was an organized system in his operations, and those of his associates, which showed that "science" had, somehow or other, mixed itself up with the most dreadful criminality that ever disgraced the name of man. It is not to be credited that the ignorant ruffians who were the instruments of this system could have murdered their victims so scientifically as to deceive, in every instance, the eyes of experienced surgeons and anatomists, and so perfectly as to convince them the bodies which they brought fresh from the scene of recent slaughter had died a natural death, that they should go on innocently encouraging the dreadful traffic by affording the highest "market price" for the "commodity," without thinking it necessary to ask any questions. If indeed, they were so deceived, they must be less intelligent in the "art of healing" than the wretches they patronised were in the "art of killing." It is impossible to say how long this novel mode of supplying the Scotch surgeons with the human subject might have gone on, unless an accident, or rather Providence, over-ruling guilt by aparent chance, had brought the foul deeds to light. At all event, society expects and justice demands, that all persons who have had any connection with those transaction should undergo such a judicial investigation as will satisfy the feelings of the country.—*Morning Herald.*

ROMAN ANTIQUITIES IN HOLLAND.

A private letter from the Hague gives the following interesting account of the discovery of the remains of a Roman villa, if not of a town, in the vicinity of that place:

"I have visiting some curious excavations at about two miles distance from hence, an account of which has been occupying most of the Dutch newspapers. The ground was purchased by the King some time ago, and about sixty labourers are engaged in digging out and laying bare its antiquities. Almenburg is the name of the spot. The quantity of urns, vases, rings, seals, lamps coins, and domestic instrument, which have been discovered is very great, and a Professor has been fixed on the spot to superintend the labours. His theory is, that the place was occupied by one large building; but it appeared to me very obviously a town or village, with remnants of houses of very various sizes; and I should think most probably it was overwhelmed not earlier than the fourth century, as many urns of the Lower Empire have been picked up. But the most interesting thing I observed was a human skeleton of a female, in the highest preservation, of which the Professor gives the following account:—'The most extraordinary discovery of all is that of a skeleton, the uppermost half of which has been found perfect in its original position. It appears to be that of a female, and is lying with the head towards the east. The left arm is in a position with the hand upon the stomach, as if it were supporting a garment; the right hand rests upon the bosom. Upon the throat, between the clavicles, is a clothes clasp (*fibula*) of the shape commonly used by the Romans. On the left wrist is a double bracelet, and upon the left breast two loose clasps were found.—The head and the elbows rest upon loose pieces of bricks. This discovery is the more remarkable, as the body lies within the circumference of the building, near to the best-preserved *hypocaustum* of the central parts. There are some slight indications that ash urns were also there.' The impression it left on my mind was, that it was the remains of some person of distinction, who had died a violent death—most probably by the fall of a building; and I am much inclined to think, from the sandy appearance of the soil, and the immense quantity of household ornaments daily dug out, that it was some Roman station, overflowed in the third or fourth century by one of those calamitous visitations which mark the history of Holland from immemorial time. The place was perhaps dependent on, or may have formed part of, the *Forum Adriani*, which Adrian is known to have established near the Hague, supposed close to the village of Voorburg, which is very near the ruins I have been mentioning. Your classical readers will not forget the account of that Batavian (Soranus) who lived at this period, and whose dexterity exalted him, having shot an arrow in the air, to follow it with another, and shatter it in pieces before it fell.

"A great number of the tiles which have been found among the ruins bear the inscription EX. GERM. INF. (Army of Lower Germany). Some pipeclay images have been also discovered, and a considerable number of the coins of Trojan and Adrian. The Professor (Reuvens) who has charge of the excavations, compares the buildings to some of the Roman *villæ* in England.—He thinks that the symmetry of the whole evidence that it was originally only one extensive edifice, whose wings he imagines he has succeeded in tracing. Such it appeared not to me; for the ground is occupied by a great many small apartments, remains of baths, kitchens, and ovens. In a pit, filled with water, was found a large water cask, nearly perfect, covered with an outer case of clay; the pit was walled round with Roman tiles and bricks."—*London Paper.*